Ouders blijven elf jaar na dood van dochter strijden voor verkeersveiligheid

Het verdriet blijft voor Peggy Muyldermans (56) en Kris De Prins (54) elf jaar na de dood van hun dochter even tastbaar. Merel (12) werd aangereden op het fietspad. “Leeftijdsgenoten van Merel maken plannen, ze bouwen een leven uit. Dat is confronterend”, zeggen de ouders.

“Voor ons is het elke dag Allerheiligen”, zeggen papa Kris De Prins en mama Peggy Muyldermans. © DBG

DIMITRI BERLANGER
VILVOORDE

“Voor ons is het elke dag Allerheiligen”, zegt Peggy Muyldermans. “Het graf van Merel bezoeken we dagelijks. Dat is haar huis, de plek waar ze woont. Letterlijk dan, want eigenlijk leeft ze hier *(wijst naar haar hart)* verder. Ik neem elk jaar verlof in deze periode. Ik ben woensdag drie keer bij haar geweest op het kerkhof.”

Elf jaar na het ongeval zijn de wonden bij Peggy en haar echtgenoot Kris De Prins amper geheeld. Op 28 oktober 2015 werd hun 12-jarige dochter Merel dodelijk aangereden op het fietspad in Vilvoorde. De bestuurder, een 23-jarige man, reed zonder rijbewijs – iets waarvoor hij voordien al achttien keer veroordeeld was. Hij kreeg een levenslang rijverbod en vijf jaar cel, maar moest die niet helemaal uitzitten wegens een oogziekte.

Vorig jaar organiseerden Peggy en Kris nog een grote herdenking voor Merel. “De laatste, dachten we. Een soort van afronding. Maar ook nu wou de lokale heemkring een momentje organiseren. En daar kunnen we dan geen nee op zeggen.”

Het koppel vindt nog altijd steun bij elkaar. Maar ook dat heeft zijn grenzen. “Je zit met hetzelfde verdriet, maar iedereen verwerkt het anders”, zegt Kris. “Ik ben woensdag bijvoorbeeld wel gaan werken. Ik focus mij dan liever daarop, al ben ik minder aanspreekbaar die dag.”

“Zotte doos”

Toch belet het verdriet hen niet om plezier te maken, en te genieten van het leven. “Zo stond Merel ook in het leven, het was een zotte doos. Het is wel confronterend om te zien hoe de tijd voor anderen wel doorgaat. Leeftijdsgenoten van Merel groeien op, bouwen een leven uit en maken plannen”, zegt Peggy. “Je ziet anderen verdergaan, terwijl je zelf altijd dat gemis meedraagt. Merel blijft aanwezig, ook op dagen waarop het leven zijn gewone gang lijkt te gaan. En dat zal altijd zo blijven. Ondanks alles proberen we positief in het leven te staan”, zegt Peggy.

Het SAVE-bord voor Merel op de J.F. Willemsstraat. © DBG

“Want dat verdriet vermindert niet. Ik heb vorig jaar bij de tiende verjaardag echt een klop gekregen. Alsof het toen pas doordrong dat ze nooit meer thuiskomt.”

De dood van Merel gaf Peggy in 2018 een duw richting de lokale politiek. Ze zetelt voor IedereenZemst in de gemeenteraad en probeert verkeersveiligheid hoger op de agenda te krijgen. “Je wil dingen veranderen, maar alles gaat heel traag. Dat is frustrerend.” Het koppel schaart zich ook achter de strijd van de vereniging Ouders van Verongelukte Kinderen, die steden en gemeenten aanmaant om werk te maken van verkeersveiligheid.

> **“Achter elk verkeersongeval schuilt een leven dat abrupt verandert. Voor ons is dat een leven zonder Merel”**
> **PEGGY MUYLDERMANS EN KRIS DE PRINS**
> OUDERS VAN VERONGELUKTE MEREL

Maar de bestuurder die Merel aanreed, mocht gewoon nooit achter het stuur zitten op die noodlottige dag in oktober. Dat blijft voor Peggy en Kris en pijnlijke vaststelling: een rijverbod op papier beschermt anderen niet noodzakelijk. “Daarom pleiten we voor systemen die verhinderen dat iemand zonder geldig rijbewijs een wagen kan starten. Technologisch zijn zulke oplossingen mogelijk, maar de invoering ervan botst op juridische en politieke bezwaren.”

Doodslag

Ook de mogelijkheid om bij bepaalde dodelijke verkeersongevallen de kwalificatie verkeersdoodslag te gebruiken, zien ze als een stap vooruit. “Wie ondanks een rijverbod blijft rijden en anderen in gevaar brengt, moet uit het verkeer kunnen worden gehaald. Als andere maatregelen niet werken, is een gevangenisstraf het enige dat overblijft.”

Peggy en Kris beseffen dat hun engagement – ze trokken al verschillende keren naar beleidsmakers in de Wetstraat – het verlies niet ongedaan maakt. “Merel komt er inderdaad niet door terug”, klinkt het. “Maar niets doen is geen optie. Achter elk verkeersongeval schuilt een leven dat abrupt verandert. Voor ons is dat een leven zonder Merel.”

Toekomst van bedreigde horecazaak Het Geheim dan toch verzekerd

Een hapje eten na het sporten, iets drinken terwijl de kinderen trainen of gewoon even bijpraten met de buren: vanaf januari kan het opnieuw in de cafetaria van sportcomplex De Steenberg in Moorsel. Ilse Mulder-Henke en haar zoon Joep vonden er voor hun horecazaak Het Geheim een nieuwe stek. Hun huidige locatie, in Sterrebeek, moeten ze noodgedwongen verlaten.

MARLIES CELEN
ZAVENTEM/TERVUREN

Voor Ilse Mulder-Henke (57) en zoon Joep (25) betekent de nieuwe locatie een vervolg op een verhaal dat in Sterrebeek onverwacht dreigde stil te vallen. De eigenaar van het pand besliste om het te verkopen en zegde de huur op. Omdat stoppen geen optie was, ging Ilse op zoek naar een nieuwe stek. Ze botste al snel op de cafetaria van De Steenberg, vlak bij hun huidige zaak. Ze stelde zich kandidaat en de gemeente Tervuren koos haar en Joep als nieuwe uitbaters.

Opgelucht

Het duo is dan ook opgelucht dat hun horecaverhaal een vervolg krijgt. Ook in Moorsel houden ze vast aan de vertrouwde naam van hun zaak. “We zijn superblij om nu in Moorsel te zijn met Het Geheim”, zegt Ilse.

De cafetaria moet meer worden dan een tussenstop voor of na het sporten. De uitbaters willen er mensen verwelkomen voor een ontbijt, lunch of diner. Ook buiten de sporturen staan er activiteiten op het programma, zodat er ook op rustigere momenten leven in de brouwerij komt.

Voor de eerste drankjes kunnen worden ingeschonken in Het Geheim in De Steenberg, moet er nog een en ander gebeuren. De gemeente, Ilse en Joep bekijken de komende maanden samen welke aanpassingen het complex nodig heeft. Als alles volgens plan verloopt, opent de cafetaria begin januari de deuren.

Met de nieuwe uitbating is ook het dagelijkse toezicht op het sportcomplex opnieuw verzekerd. Schepen van Ondernemen Jan Trappeniers (Voor Tervuren) is dan ook enthousiast over de komst van Het Geheim. “We zetten volop in op de ontwikkeling van een levendige kern in Moorsel en een leuke cafetaria waar je iets lekkers kan eten hoort daar uiteraard bij”, zegt hij.

Ilse Mulder-Henke en schepen Jan Trappeniers voor de cafetaria van sportcomplex De Steenberg in Moorsel, waarvan Ilse en haar zoon Joep binnenkort de uitbating overnemen. © GEMEENTE TERVUREN